

คำสั่งกรมสรรพากร

ที่ ป. ๕๘/๒๕๓๘

เรื่อง ภาษีเงินได้นิติบุคคล กรณีการตัดมูลค่าต้นทุนที่เหลืออยู่ของทรัพย์สิน
ที่สูญหายหรือชำรุดจนไม่สามารถใช้งานได้

เพื่อให้เจ้าพนักงานสรรพากรถือเป็นแนวทางปฏิบัติในการตรวจสอบและ
แนะนำกรณีการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับการตัดมูลค่าต้นทุนที่เหลืออยู่
ของทรัพย์สินที่สูญหายหรือชำรุดจนไม่สามารถใช้งานได้ กรมสรรพากรจึงมีคำสั่ง
ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กรณีที่ทรัพย์สินชำรุดจนไม่สามารถใช้งานได้ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วน
นิติบุคคล จะนำมูลค่าต้นทุนที่เหลืออยู่ของทรัพย์สินนั้น ตัดเป็นรายจ่ายทั้งจำนวน
ไม่ได้ แต่หากได้ทำลายหรือขายไปซึ่งทรัพย์สินนั้น ก็มีสิทธิ์ตัดต้นทุนที่เหลืออยู่
เป็นรายจ่ายได้ ไม่ต้องห้ามตามมาตรา ๖๕ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร

ในกรณีที่ขายทรัพย์สินนั้นไป บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น ต้องนำ
ราคาขายทรัพย์สินดังกล่าวมารวมคำนวณกำไรสุทธิ เพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลด้วย

ข้อ ๒ กรณีที่ทรัพย์สินสูญหาย ซึ่งถือเป็นผลเสียหายจากการประกอบ
กิจการและบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ประสงค์จะตัดต้นทุนที่เหลืออยู่
ของทรัพย์สินนั้นเป็นรายจ่ายทั้งจำนวน ได้ดังนี้

(ก) กรณีที่ทรัพย์สินที่สูญหายนั้น บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล
ได้มีการประกันหรือสัญญาคุ้มครองกันใด ๆ ไว้ กรณีดังกล่าวถือเป็นผลเสียหาย
อันอาจได้รับกลับคืนเนื่องจากการประกันหรือสัญญาคุ้มครองกันใด ๆ ดังนั้น เมื่อทรัพย์สิน

ได้รับความเสียหายและกำลังรอการชดใช้จากบริษัทประกันภัย แต่ได้สิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชีไปก่อน เช่นนี้บริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล จะตัดผลเสียหายดังกล่าวเป็นรายจ่ายทันทีไม่ได้ ต้องห้ามตามมาตรา ๖๕ ตรี (๑๒) แห่งประมวลรัษฎากร บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น จะต้องรองจนกว่าจะได้รับค่าสินไหมที่ได้รับชดใช้จากบริษัทประกันภัยเสียก่อน ถ้าผลเสียหายมากกว่าค่าชดใช้ผลต่างถือเป็นผลเสียหายที่มีสิทธิ์หักเป็นรายจ่ายได้ แต่ถ้าค่าชดใช้สูงกว่าความเสียหายผลต่างถือเป็นรายได้ จึงต้องนำมารวมคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลด้วย

(ข) กรณีทรัพย์สินที่สูญหายนั้น ไม่มีการประกันหรือสัญญาคุ้มครองกันใด ๆ มูลค่าของต้นทุนที่เหลืออยู่ของทรัพย์สินนั้น ถือเป็นผลเสียหายจากการประกอบกิจการ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล มีสิทธิ์ตัดเป็นรายจ่ายได้ทั้งจำนวน ไม่ต้องห้ามตามมาตรา ๖๕ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร แต่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล จะต้อง มีหลักฐานที่เชื่อถือได้ เพื่อแสดงให้เห็นว่าทรัพย์สินนั้นได้สูญหายจริง

สั่ง ณ วันที่ ๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๘

หม่อมราชวงศ์จตุตถมงคล โสณกุล

อธิบดีกรมสรรพากร